

Derfor er jeg nødt til at spørge vedrørende kriterierne: Arbejdes der med kriterierne på en sådan måde, at vi får skabt en folkelig begejstring omkring projektet? For det er væsentligt, hvis vi ud fra en lang, lang række forudsætninger kan sige, at de her kriterier er rimelige, og da vi jo ved, at vi har store områder, så behøver de jo ikke at blive placeret i nærheden af en lille by.

Kl. 13:47

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:47

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

[Udfald af lyd] ... også fuldstændig præcist fået kortlagt, hvor i kongeriget der er mest vind, og i hvilke kommuner det er mest hensigtsmæssigt at møllerne bliver opstillet. Den øvelse er der blevet brugt mange kræfter på, ligesom der også har siddet gode mennesker med alle mulige interesser repræsenteret, der har sagt: Lad os nu prøve, om ikke vi i fremtiden kan koncentrere møllerne i lidt større klynger.

Der er sket det, fra der i sin tid poppede en mølle op her, to møller der og tre møller der, at de siden er blevet spredt lidt vel meget i landskabet. Der er det givet en planlægningsopgave – også ude i kommunerne – at prøve at se, om vi ikke i de kommende år kan koncentrere de møller, der skal være på land, i nogle større klynger, så vi alt andet lige har dem færre steder i landskabet, og til gengæld så placerer dem i respekt for naboer og i respekt for landskaber. Der vil jeg så sige til hr. Ole Vagn Christensen: Jo, de kriterier er der, f.eks. må man simpelt hen ikke placere møller inden for en afstand til en nabo af fire gange møllens højde, ellers er det simpelt hen forbudt, så får man ikke tilladelsen til at stille møllen op. Så kigger vi også på, om der i nogle helt særlige tilfælde også skal være mulighed for at kompensere nogle naboer, der måske ligger lidt i periferien af de fire gange møllens højde.

Kl. 13:49

Formanden:
Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:49

Ole Vagn Christensen (S):

Netop det med at kompensere er jo at betale nogle for at modtage en støj. Men er man sikker på, at man ved at gå ind i den diskussion så ikke på den måde simpelt hen prøver at tro på, at man så kan kvæle den udenomdiskussion, om det her nu er nogle kriterier, der er acceptable?

Vi har eksempler oppe fra Thy, hvor der snakkes om tre store møller, og de kommer meget tæt på befolkningen. De tre møller kan efter min opfattelse være med til at standse hele projektet, og det kan vel ikke være rigtigt. Vi kan komme til at diskutere løbende, om kriterierne nu er opfyldt, om de nu er klaret, og om der nu er en hel masse af de her instanser, som man skal have drejet ind for at give borgerne noget sikkerhed. Det vil sige, at i stedet for at få en fornuftig planlægning og en fornuftig dialog med borgerne om alle problemerne, så opbygger man et problemsæt, som måske kan være uløseligt. Det synes jeg også man bør tage med. Det har jo noget at gøre med, hvordan det ser ud, hvor smukt og æstetisk og alle de ting der, men også den her baggrundsstøj, som der i dag blandt de lærde er lidt uenighed om, f.eks. hvor stor afstanden skal være.

I andre tilfælde tager vi jo hensyn til, at man skal løbe den mindste risiko for, at det kommer til at påvirke mennesker. Det synes jeg også man bør gøre i de her situationer, så man kommer så langt væk fra disse områder, og så man kan sige, at det her er håndteret med fornuft.

Kl. 13:51

Formanden:
Det svarer ministeren på.

Kl. 13:51

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

[Udfald af lyd] ... lige sige: For det første var den tidligere spørger jo fra den nuværende spørgers parti, og behovet for, at vi skal have vedvarende energi, mere vedvarende energi, og at vi skal have nedsat CO₂-belastningen, skulle vi jo gerne så langt være enige om. Der må jeg altså sige: Skudt forbi, hvis det handler om at kritisere denne regering for ikke at føre dialog med folk om, hvor de møller skal være. Det er ikke regeringen, der sådan personligt gør det, for det har vi jo lagt ud til kommunerne, men det er denne regering, der i modsætning til hr. Ole Vagn Christensens parti har sagt: Lad os nu lade være med at diktere os frem fra Christiansborg, hvis vi kan undgå det. Lad os i stedet for dikterer vælge dialog. Lad os give kommunerne en chance for at placere dem der, hvor de chikanerer mindst i det lokale samfund.

Jeg tror, at både hr. Ole Vagn Christensen og jeg ved, at det jo ikke altid lige er det sted, vi kan se er det rigtige. Der kan være nogle kulturelle spor, der kan være nogle særlige grunde til, at man lige i det område siger, at det ikke går at